ศุกร์
16
มีนาคม

สัปดาห์ที่ 3
เทศกาลมหาพรต

สดด 81:5-6,7ค-8, 9-10,13-14,16

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1 **ฮชย 14:2-10**

อิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านเถิด ท่านสะดุดล้มลงเพราะความผิดของท่าน จงเตรียมถ้อยคำที่จะพูดมาด้วย และกลับมาเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า ทูลพระองค์ว่า “โปรดทรงลบล้างความผิดทั้งหมด และทรงรับสิ่งที่ดี ข้าพเจ้าทั้งหลายจะนำคำสรรเสริญจากปากมาถวายแทนโคเพศผู้ อัสซีเรียจะไม่ช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้รอดพ้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจะไม่ขี่ม้าอีก จะไม่เรียกสิ่งที่มือของข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นอีกต่อไปว่า ‘พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย’ เพราะลูกกำพร้าพบพระกรุณาในพระองค์”

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า เราจะรักษาเขาให้หายจากความไม่ซื่อสัตย์ของเขา เราจะรักเขาด้วยใจจริง เพราะเราจะไม่โกรธเขาอีกแล้ว เราจะเป็นเหมือนน้ำค้างสำหรับอิสราเอล เขาจะผลิดอกเหมือนดอกลิลลี่ เขาจะหยั่งรากเหมือนต้นสนสีดาร์แห่งเลบานอน กิ่งก้านของเขาจะแผ่ขยาย เขาจะงดงามเหมือนต้นมะกอกเทศ... เราเองจะตอบและดูแลเขา เราเป็นเหมือนต้นไซเปรสใบเขียวสดอยู่เสมอ ท่านจะได้รับผลของท่านจากเรา ผู้มีปรีชาพึงเข้าใจเรื่องเหล่านี้ ผู้ใดฉลาดก็จงรู้ เพราะหนทางทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าล้วนเที่ยงธรรม ผู้ชอบธรรมย่อมเดินตามทางนี้ แต่ผู้ล่วงละเมิดจะสะดุดล้ม

พระวรสาร **มก 12:28-34**

เวลานั้น ธรรมาจารย์คนหนึ่งเข้ามาเฝ้าพระเยซูเจ้า ได้ฟังการโต้เถียงเรื่องนี้ และเห็นว่าพระองค์ทรงตอบได้ดี จึงทูลถามพระองค์ว่า “บทบัญญัติข้อใดเป็นเอกกว่าบทบัญญัติข้ออื่น ๆ”

พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “บทบัญญัติเอกก็คือ อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาและสุดกำลังของท่าน บทบัญญัติประการที่สองก็คือ ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง ไม่มีบทบัญญัติข้อใดยิ่งใหญ่กว่าบทบัญญัติสองประการนี้”

ธรรมาจารย์คนนั้นทูลว่า “พระอาจารย์ ท่านตอบได้ดี จริงทีเดียวที่ท่านกล่าวว่า พระเจ้ามีแต่เพียงพระองค์เดียวและนอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นเลย การจะรักพระองค์สุดจิตใจ สุดความเข้าใจและสุดกำลัง และรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเองนี้มีคุณค่ามากกว่าเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องสักการบูชาใด ๆ ทั้งสิ้น”

พระเยซูเจ้าทรงเห็นว่าเขาพูดอย่างเฉลียวฉลาด จึงตรัสว่า “ท่านอยู่ไม่ไกลจากพระอาณาจักรของพระเจ้า” หลังจากนั้น ไม่มีผู้ใดกล้าทูลถามพระองค์อีกเลย

ข้อคิด

เพราะพระเจ้าทรงรักชาวอิสราเอลด้วยเต็มพระทัย พระองค์จึง “ประสงค์ความรักมั่นคง” จากพวกเขาเป็นการตอบแทน ไม่ใช่เครื่องเผาบูชา (ฮชย 6:6) ด้วยเหตุนี้ แก่นแท้ของศาสนาจึงประกอบด้วย 2 สิ่ง

สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือ การทุ่มเท “ความรักทั้งหมด” แด่พระเจ้า เป็นความรักที่มีอำนาจเหนืออารมณ์และความรู้สึกของเรา(สุดจิตใจและสุดวิญญาณ) ความรักที่นำทางความคิดและทัศนคติของเรา(สุดสติปัญญา) และความรักที่เป็นพลังขับเคลื่อนการกระทำทั้งปวงของเรา(สุดกำลัง)

สิ่งที่สองคือการรักเพื่อนมนุษย์เพราะความรักต่อพระเจ้าจะแสดงออกได้ก็โดยการรักเพื่อนมนุษย์เท่านั้น